

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 213/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

<i>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 stycznia 2023 roku wydany w sprawie II K 92/22
--

<i>Podmiot wnoszący apelację</i>
---

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

<i>Granice zaskarżenia</i>

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyjęcie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego, - uznanie za wiarygodne zeznań świadków: Ł. M., K. K. (1), D. W., P. B. (1), - nieuwzględnienie okoliczności pobicia oskarżonego przez policjantów, 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. Krytyka odwoławcza aby była skuteczna musi wykazać zatem usterki rozumowania sądu wydającego zaskarżony wyrok, prowadzące do powstania błędnych ustaleń faktycznych. Tymczasem uchylenie takowych sąd rejonowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy się nie dopuścił.</p> <p>Ocena podniesionych w apelacji zarzutów: błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy przepisów postępowania, odnoszącej się do oceny dowodów i mającej wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w świetle</p>		

dowodów zgromadzonych w postępowaniu, analizowanych w ich całokształcie i wzajemnym powiązaniu, prowadzić musiała do wniosku o bezzasadności wywiezionego przez oskarżonego środka odwoławczego.

Wbrew zarzutom skarżącego ocena dowodów przeprowadzona została zgodnie z obowiązującymi regułami procesowymi. W oparciu o wyniki postępowania dowodowego sąd pierwszej instancji dokonał trafnych ustaleń faktycznych, doszedł do prawidłowych wniosków w kwestii sprawstwa i winy oskarżonego P. B. (2), jak też co do wymiaru kary.

Tym samym sąd ten nie dopuścił się naruszenia zasad procesowych określonych w art. 4 k.p.k. i w art. 7 k.p.k., a w konsekwencji nie dokonał wadliwych ustaleń, w zakresie w jakim stanowiły podstawę wydanego orzeczenia.

Nie budzi wątpliwości, że kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miał dowód z zeznań świadków w osobach:

- Ł. M.
- K. K. (2)
- D. W.

- P. B. (1)

oraz M. P.,

a fundamentalnym zagadnieniem była ocena wiarygodności tych dowodów, w zestawieniu z oceną wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.

Zauważenia wymaga, że z tymi zasadniczymi dla sprawy dowodami sąd merytoryczny zetknął się bezpośrednio, oceniał złożone przez oskarżonego wyjaśnienia i zeznania świadków kierując się zarówno ich treścią, jak też własnymi spostrzeżeniami wynikającymi z zachowania się osób przesłuchiwanym, ich postawy w toku przeprowadzanych czynności procesowych, jak też reakcji na zadawane pytania, co dawało możliwość właściwej oceny wiarygodności tychże dowodów.

Oskarżony nie dostarczył w rzeczywistości żadnych rzeczowych argumentów, które byłyby w stanie podważyć skutecznie wiarygodność zeznań słuchanych w sprawie funkcjonariuszy Policji. Ci natomiast konsekwentnie w toku całego postępowania obciążali oskarżonego P. B. (2), przedstawiając spójną i logiczną wersję wydarzeń, które miały miejsce 08 marca 2021 roku. Z kolei oskarżony P.

B. (2) sam przyznał w swoich wyjaśnieniach złożonych następnego dnia po zdarzeniu, że „w dniu wczorajszym byłem pod wpływem alkoholu, wypilem tak ze 3 piwa. Być może wszystkiego dobrze nie pamiętam (...)” (k.21-22). Przy tym uwadze Sądu nie może umknąć fakt, iż interwencja Policji w dniu 8 marca 2021 roku była podyktowana złożonym przez sąsiadkę M. P., A. K. zawiadomieniem, bowiem oskarżony wykazywał bardzo agresywną postawę w mieszkaniu swojej byłej partnerki M. P..

Świadkowie (Ł. M., K. K. (1)) składając zeznania na etapie dochodzenia stanowczo stwierdzili, iż oskarżony wykazywał wobec nich agresywną postawę, dlatego też musieli skorzystać z asysty dwóch innych funkcjonariuszy Policji (D. W. i P. B. (1)) oraz zastosować wobec oskarżonego środki przymusu bezpośredniego.

Karta karna oskarżonego wskazuje, iż przedmiotowe zdarzenie nie było incydentalnym w jego życiu, albowiem był już uprzednio karany zarówno za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza (wyrokiem SR dla Łodzi Śródmieście w Łodzi w sprawie V K 53/11 na

karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 01 marca 2016 roku), jak i za znieważenie funkcjonariusza wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie II K 202/07 na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności. Ponadto jego karta karna jest bogata w inne skazania za przestępstwa z użyciem przemocy (k. 15-16).

Sąd pierwszej instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał powody, dla których dał wiarę świadkom Ł. M., K. K. (1), D. W. i P. B. (1) jako naocznym obserwatorom inkryminowanego zachowania oskarżonego w dniu 8 marca 2021 roku.

Konkludując stwierdzić trzeba, iż brak jest podstaw do kontestowania przydatności procesowej i obiektywizmu dowodu z zeznań funkcjonariuszy Policji. Jeżeli zaś chodzi o ocenę wyjaśnień oskarżonego to stanowią one przyjętą przez niego linię obrony, która ma na celu zminimalizowanie jego winy tudzież uniewinnienie go. Nie sposób jednak w świetle powyższego zaaprobować postulowane przez apelanta stanowisko. Zarówno jego wyjaśnienia, jak i zeznania jego byłej

partnerki M. P. należy ocenić w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Podobnie jak to, iż został on przez Policjantów pobity wskutek czego zostało uszkodzone jego ubranie, które miał na sobie w dniu zdarzenia. Sąd nie kwestionuje faktu uszkodzenia odzieży oskarżonego, ale uwzględnia przy ocenie tego twierdzenia to, iż oskarżony ukrywał się w krzakach i wyszarpywał się Policjantom, gdy Ci chcieli przeprowadzić czynności związane z interwencją. Nie jest więc wykluczone, że w wyniku właśnie tych zdarzeń ubranie oskarżonego uległo uszkodzeniu, a nie dopiero na etapie przesłuchanie. Nie jest też wykluczone, że do jego zniszczenia mogło dojść także po opuszczeniu przez oskarżonego Komisariatu Policji. Tak, czy owak, oskarżony w żaden sposób nie wykazał, iż faktycznie został przez Policjantów pobity (np. poprzez przedłożenie stosownej dokumentacji medycznej).

Sąd Odwoławczy uzupełnił zebrany w sprawie materiał dowodowy o dokumentację medyczną z udzielenia pomocy oskarżonemu w dniu 09 marca 2021 roku, która w ocenie Sądu Okręgowego nie zakwestionowała ustaleń faktycznych poczynionych w oparciu o

ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy, które w konsekwencji doprowadziły do uznania sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów.

Orzeczona wobec oskarżonego sankcja karna - kara 4 miesięcy pozbawienia wolności - nie nosi cech rażącej surowości, gdyż ukształtowana została zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Wbrew stanowisku skarżącego sąd pierwszej instancji należycie uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na zastosowaną reakcję karną.

Czyn z art. 226 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 3 lat, przy czym należy uwzględnić, iż w przedmiotowej sprawie oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w warunkach recydywy. Zatem stopień wykorzystania sankcji karnej jest bliski ustawowemu minimum i nie pozwala twierdzić aby wymierzona kara była nazbyt dolegliwa, zwłaszcza w obliczu uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwa, w tym przestępstwa podobne z art. 222 k.k. i z art. 226 k.k. Jej bezwzględny charakter wynika z karalności oskarżonego

<p>na karę pozbawienia wolności w czasie popełnienia przestępstwa przypisanego zaskarżonym wyrokiem. Przepis art. 69 § 1 k.k. nie pozwala w takiej sytuacji na stosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary.</p> <p>Z tych powodów sąd odwoławczy uznał, że orzeczona kara jest sprawiedliwa. Winna stanowić dla oskarżonego właściwą odpłatę oraz wdrożyć go w przyszłości do przestrzegania porządku prawnego. Realizuje więc cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego oraz w zakresie prewencji ogólnej. Nie jest więc karą surową w realiach przedmiotowej sprawy.</p> <p>Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną (w dniu 08 października 2016 roku wydano wobec oskarżonego wyrok łączny – k.15-16). Powyższe dowodzi, że lekceważy orzeczenia sądowe, z konsekwencji których nie wyciąga stosownych wniosków.</p>		
Wniosek		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.		
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów opisanych w pkt 3.1.		

<i>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</i>	<i>PODLEGAJĄCE</i>
4.1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
<i>ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</i>	
<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Zostało to omówione powyżej.	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów postępowania za drugą instancję z uwagi na jego sytuację rodzinną i finansową.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 stycznia 2023 roku wydany w sprawie II K 92/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana